

Libertarisme en de Bijbel

Serie 1 - de basis

Het doel van deze eerste serie artikelen is een dialoog tussen libertariërs en christenen op gang te brengen, liefst tijdens persoonlijke ontmoetingen. Om dat mogelijk te maken is het noodzakelijk een aantal misverstanden uit te weg te ruimen. Atheïsten hebben evenals christenen een nogal vertekend beeld van principes die in de Bijbel te vinden zijn. Wellicht is dat aanleiding om eens (opnieuw?) na te denken over allerlei veronderstellingen.

Inhoudsopgave:

1. [Wat hebben libertariërs met christenen gemeen?](#)
2. [Welk gezag is aanvaardbaar?](#)
3. [Eigendomsrecht](#)
4. [Welk geweld is aanvaardbaar?](#)
5. [Theorie en praktijk](#)
6. [Weten wat je doet](#)
7. [Nadenken over cultuur](#)

Auteursinformatie:

Mijn naam heb ik bewust niet vermeld, immers, de boodschap is belangrijker dan de boodschapper.

Copyright:

You have the right to copy. Vermenigvuldiging en verdere distributie wordt door de auteur van harte aangemoedigd.

Wat hebben libertariërs met christenen gemeen?

Waar staat de libertarische beweging voor? Wat heeft deze gemeen met bijvoorbeeld christenen? Iedereen heeft in meer of mindere mate last van vooroordelen. Wat is de nuchtere werkelijkheid? Dit artikel verkent een aantal wetenswaardige feiten.

Het woord libertarisme is een verhullende term voor [anarchisme](#). Het woord 'anarchie' betekent 'zonder heerser'. Libertariërs en anarchisten wensen een situatie zonder mensen die over hen heersen. Dit komt tot uiting in de volgende drie principes:

1. *Vrijwilligheid.*
Iedere interactie tussen mensen zou vrijwillig moeten zijn, vrij van fraude, dwang en geweld.
2. *Non-agressie.*
Het is verkeerd om geweld te initiëren tegen een ander, maar geweld is gerechtvaardigd ter verdediging tegen (kwaadaardig) geweld door anderen.
3. *Eigendomsrecht.*
Ieder mens heeft zelfbeschikkingsrecht en is daardoor eigenaar van de resultaten van zijn inspanningen.

Hieruit volgt dat veel libertariërs zondigen tegen hun eigen principes. Immers, men gaat uit van vrijwilligheid en wijst dwang af. Toch wordt de libertarische beweging in Nederland gedomineerd door mensen die bij anderen het recht zouden willen inperken om te geloven wat zij wensen. Atheïsten schofferen regelmatig groepen zoals christenen en moslims, vanwege het enkele feit dat men niet gelooft in het bovennatuurlijke. Deze houding werkt afstotend. Het is niet consequent of geloofwaardig om iets te propageren en het vervolgens niet te praktiseren. Vooringenomenheid en grof verbaal geweld verhindert een open dialoog.

Anderzijds zijn christenen zich niet bewust van de feitelijke aard van hun wortels. Er zijn veel misverstanden in omloop. Wanneer atheïstische libertariërs zich fatsoenlijk en respectvol zouden weten te gedragen, dan nóg zitten christenen met het probleem dat zij door geestelijken op een verkeerd been zijn gezet. Dat dit gebeurd is vind ik een kwalijke zaak. Dat dit in stand gehouden wordt doordat men zelf niet nadenkt, is echter kwalijker. Terwijl de mond vol is met woorden van liefde voor God, blijkt dit niet uit het handelen van de hedendaagse christen.

Het libertarisme kent een aantal basisprincipes die verrassend veel overeenkomen met de feitelijke wortels van Abrahamitische religies. Om zinnige gesprekken mogelijk te maken is het raadzaam deze wortels te verkennen, zodat de overeenkomsten duidelijker in beeld komen. De nu volgende verkenning bevat een aantal principes waarover legio misverstanden bestaan.

Schepping

Adam en Eva kregen de opdracht om voor de aarde te zorgen en over de dieren te heersen [1]. Ze werden geschapen zonder een menselijke heerser boven zich. Ze waren, uitgedrukt in correct hedendaags taalgebruik, anarchisten. Ze functioneerden autonoom en soeverein, met volledig zelfbeschikkingsrecht. Deze positie drukt ook *menselijke waardigheid* uit, die een mens ontnomen wordt zodra een ander mens hem vrijheid ontnemt. De drie genoemde principes van het libertarisme functioneerden voor Adam en Eva op een praktische manier. Ze waren voor hen volkomen logisch en vanzelfsprekend.

Voor Adam en Eva was het vanzelfsprekend dat het eigendomsrecht over de aarde en alles wat daarop is bij de Schepper ligt. Ze hadden volop mogelijkheden om van de vruchten van hun eigen werk te genieten. Ze waren niet onderworpen aan wetten, maar kregen welgeteld één waarschuwing, om met hun vingers van een specifiek eigendom van een ander (de Schepper) af

te blijven. Dat zou diefstal en disrespect van eigendomsrecht betekenen. De gestelde grens was duidelijk, en de hebzucht die vervolgens getoond werd vormde het prille begin van veel verdorvenheid.

Politieke heersers

Het Exodus verhaal begint met een volk wat krachtig en talrijk is. Een Egyptische farao besluit een depopulatieplan in werking te stellen, door eerstgeborenen te laten vermoorden. Ook maakt hij het volk tot slaven, wat uitsluitend mogelijk was omdat deze mensen *veronderstelden* dat ze anderen moesten gehoorzamen. Ze werden onderworpen aan een hardvochtig, hiërarchisch en piramidaal systeem van bestuur. Met Mozes als gids en spreekbuis van God onttrokken zij zich aan deze slavernij. Als gevolg daarvan werden ze, in correct hedendaags taalgebruik, anarchisten. Na de uittocht heerste geen mens meer over hen, God was hun Koning. Dit is het onderwerp van het [Pesach](#) feest; bevrijding van politieke heersers die per definitie vijandig tegenover God staan, met een gezonde relatie met de Schepper als gevolg. Dit feest herinnert niet alleen naar het verleden, maar wijst ook vooruit naar de toekomst.

In de boeken van Mozes werden de functie eisen voor een koning vermeld; zijn hart - en daarmee zijn daden - mocht zich niet verheffen boven zijn broeders. Ook mocht hij voor zichzelf geen rijkdom verzamelen [2]. Dit klopt met het gebod 'gij zult niet stelen', wat ook geldt voor diefstal van de door God gegeven vrijheid van een goedaardig medemens.

Toen het volk Israël voor het eerst een (menselijke) koning wilde, constateerde God dat deze mensen Hem daarmee verworpen hadden als Koning, Als gevolg van hun beslissing zouden ze onder andere tot slaven gemaakt worden en afgeperst worden met belastingen [3]. Men was vrij, ook om fouten te maken. Wie fouten maakt moet echter onvermijdelijk de gevolgen daarvan dragen.

De Babylonische koning Nebukadnessar had een droom die door de profeet Daniël werd uitgelegd [4]. Volgens deze droom en haar uitleg zouden er een aantal opeenvolgende machtstructuren komen, die vernietigt zouden worden door het zogenaamde 'koninkrijk van God', zodat de oorspronkelijke situatie van Adam en Eva hersteld zou worden. Geen mens die over goedaardige mensen heerst, en een respect- en liefdevolle relatie met de Schepper zonder opgelegde wetten.

Het optreden van Jezus markeerde het ontstaan van het zogenaamde 'koninkrijk van God'. Jezus zou tegenwoordig een anarchist genoemd worden; hij aanvaarde geen menselijke heerser, maar richtte zich uitsluitend naar de Schepper. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij deze beschuldiging later naar zijn hoofd geworpen kreeg en werd vermoord. Jezus' opstelling werd overgenomen door diens leerlingen [5].

Het team 'politiek en religie'

De Romeinen wilden iedere beweging de kop indrukken die hen politiek macht zou gaan kosten. Dat gold ook voor het gedachtegoed van Jezus. Daarom werd een religieus systeem in de steigers gezet wat we tegenwoordig kennen als de 'Rooms katholieke kerk'. Men heeft met het oog op het politieke doel van macht teksten tussengevoegd in het Nieuwe Testament. Knip bijvoorbeeld Romeinen 13:1-7 en 1 Petrus 2:13 - beide over gehoorzaamheid aan overheden - weg en je ziet dat de oorspronkelijke vloeiende tekst daardoor hersteld wordt.

Religieuze systemen zijn opgezet om het denken en gedrag van mensen te limiteren en te sturen. Het is opmerkelijk om te constateren dat het Griekse woord [ekklesia](#) wat tegenwoordig met 'kerk' vertaald wordt, voor Jezus en diens leerlingen een heel andere betekenis had. De ekklesia was namelijk een zuiver democratische volksvergadering voor bestuur en rechtspraak, waar iedereen welkom was en spreek- en stemrecht had, een heel ander principe dan opgelegde beslissingen. Jezus had dus heel iets anders voor ogen dan het tegenwoordige religieuze entertainment wat mensen mak en in het gareel houdt.

Indoctrinatie door geestelijken heeft grote gevolgen voor de houding van christenen inzake bijvoorbeeld:

- *Het gebruik van geweld.*
Men is geleerd dat de overheid de zwaarmacht heeft en de straffende hand van God zou zijn. Ondertussen dient men kwaadaardige mensen de andere wang toe te keren [6]. Niemand realiseert echter dat in een tijd waar rovers met het zwaard tegemoet getreden werden [7] Jezus duidelijk maakte dat mensen zich niet op stang moeten laten jagen door een belediging en Jezus met het oog op confrontaties dringend adviseerde om een zwaard te kopen [8].
- *Het betalen van belastingen.*
Jezus stelde dat aan de keizer gegeven moet worden wat 'des keizers is' [9]. Als een politieke machthebber zich met dwangmiddelen belastingen toeëigent, dan is het een afperser en een rover. Volgens Jezus worden dergelijke lieden met het zwaard tegemoet getreden [7], iets heel anders dan capituleren zelfs nog voor er een confrontatie is geweest.
- *Gehoorzaamheid.*
Jezus stelde dat zijn leerlingen in conflict zouden komen met overheden, voor rechters gesleept en in gevangenissen geworpen worden [10]. Dat niet omdat deze mensen misdadigers zouden zijn, maar omdat overheden op die manier gehoorzaamheid afdwingen. De boodschap van Jezus, het Evangelie, het goede nieuws dat mensen zich vanwege het ontstaan van het 'koninkrijk van God' onder de exclusieve autoriteit van God kunnen stellen en zodoende vrijgemaakt kunnen worden van de (zondige) aan politieke heersers onderworpen toestand [11], is per definitie een schop tegen het zere been van politieke machthebbers.

Doordat christenen zich niet bewust zijn van deze werkelijkheid en deze principes niet in de praktijk brengen, hebben atheïsten logischerwijs geen [respect](#) voor hen. Belangrijker is echter hoe de Schepper denkt over mensen die feiten niet onder ogen kunnen of willen zien, of daar geen praktische consequenties aan verbinden [12].

Toekomstperspectief

Het ontstaan van het 'koninkrijk van God' en de tijdelijke onderworpenheid daarvan aan politieke machtsstructuren die vijandig tegenover God staan klopt exact met wat Daniël beschreef [4]. Deze profetie is inmiddels grotendeels vervuld; we hebben achtereenvolgens de Babyloniërs, de Perzen, de Grieken en de Romeinen voorbij zien komen. Het Romeinse rijk werd opgedeeld in oost en west, opgevolgd door het [Heilige Roomse Rijk](#), wat - na de reformatie als overgangperiode - is opgevolgd door de huidige NWO, nog steeds opgedeeld in oost en west. Volgens Daniël's profetie ligt het moment dat alle bestaande machtsstructuren vernietigt zullen worden in de zeer nabije toekomst.

Gezien het gegeven dat politieke systemen logischerwijs nooit een afdoende zelfreinigende werking ingebouwd hebben gekregen en de *modus operandi* van overheden per definitie onderwerpend geweld impliceert, zal het einde van de huidige machtsstructuren niet zonder geweld bewerktstelligt worden.

Eendracht

Het 'verdeel en heers' principe maakt mensen machteloos tegenover kwaadaardige krachten. Mensen vliegen elkaar in de haren omdat ze hun gelijk willen halen of anderen het recht willen ontzeggen om te denken wat ze willen, om nog maar te zwijgen over gedrag. De menselijke waardigheid van de goedaardige ander en zijn zelfbeschikkingsrecht worden daarbij niet gerespecteerd maar eerder ontnomen.

Het 'eendracht maakt macht' principe kan leiden tot vrijheid, soevereiniteit en het uitbannen van

het kwaad in de samenleving. Om eendracht te bereiken is het noodzakelijk om goed na te denken over motivaties en doelen. Wat zouden we willen bereiken, hoe en waarom? Eén ding staat vast; vooringenomenheid en gebrek aan consequent handelen staat eendracht in de weg. Laten we dat overwinnen en elkaar daarbij gunnen wat we voor onszelf wensen. Ondertussen moeten we het [aangeleerde hulpeloosheidsfenomeen](#) en het [Stockholm syndroom](#) overwinnen. Het afwerpen van deze ketenen bevrijdt onze geest en maakt de weg naar een betere, menswaardiger toekomst vrij. Zonder dat blijft de weg daartoe geblokkeerd.

Op dit moment is de libertarische beweging in Nederland niet aantrekkelijk voor mensen die de Bijbel serieus nemen. Het is niet prettig om doorlopend en op een vijandige manier afgezeken te worden door hardcore atheïsten zonder dat er ruimte is voor een respectvolle dialoog waarin waardige gesprekspartners herkend kunnen worden. Zal dit veranderen? Ik hoop dat dit artikel een bijdrage zal blijken te zijn in de richting van constructieve eendracht.

Referenties:

- [1] [Genesis 1:26-28](#)
- [2] [Deuterenonium 17:14-20](#)
- [3] [1 Samuël 8:5-18](#)
- [4] Daniël [2](#), [7](#) en [8](#)
- [5] [Handelingen 17:7](#), [1 Petrus 2:9](#)
- [6] [Lucas 6:29](#)
- [7] [Marcus 12:1-9](#) [Marcus 14:43-48](#)
- [8] [Lucas 22:36](#)
- [9] [Mattheüs 22:20-21](#)
- [10] [Markus 13:9](#)
- [11] [Romeinen 6:13](#)
- [12] [Matthëus 5:13](#), [Openbaring 3:-15-16](#), [Jeremia 48:10](#)

Welk gezag is aanvaardbaar?

Wat is gezag? Waaruit komt gezag voort? Welk gezag is aanvaardbaar en welk gezag zouden we juist niet moeten aanvaarden? Deze vragen worden gewoonlijk nooit gesteld. Er wordt wel van alles en nog wat verondersteld. Hoe komt dat? Komen de gangbare veronderstellingen overeen met feiten?

Het [vorige artikel](#) diende als een aftrap, om een dialoog tussen libertariërs en christenen op gang te brengen. Om dat mogelijk te maken is het noodzakelijk een aantal misverstanden uit te weg te ruimen. Om die reden heb ik eerst een basis gelegd, die duidelijk maakt dat atheïsten evenals christenen een nogal vertekend beeld hebben van principes die in de Bijbel te vinden zijn. Wellicht is dat aanleiding om eens (opnieuw?) na te denken over allerlei veronderstellingen.

Sommigen wordt verweten een allergie voor 'gezag' te hebben. Dat zou dan een 'probleem' zijn. Psychiaters hebben tijdens een jaarlijks onderonsje besloten dat het een aandoening zou zijn. Hun beslissing is vermeld in de jaarlijks dikker wordende [DSM](#), een handboek voor de psychiatrie, een [industrie des doods](#). Theoriën over een veronderstelde allergie of aandoening anderszins gaan er stellig vanuit dat er met de ander wat mis is wanneer hij bepaald gezag niet aanvaardt. Kennelijk zijn er verschillende referentiekaders. Laten we eens kijken naar een aantal feiten en argumenten.

Toen je geboren werd was je een vrij mens. Je was, normaal gesproken, veilig en geborgen bij je vader en moeder. Dit is de situatie zoals die door God is geschapen en bedoeld; een vrij en soeverein mens, die zich onbelemmerd ontwikkelt. Volgens de door God geschapen [natuurwetten](#) waren je ouders de enige mensen die wat over jou te zeggen hadden, vooral met het oog op het bewaken van je veiligheid en vrijheid. Daarnaast was hun taak ervoor te waken dat je jezelf niet in een kwaadaardige richting ontwikkelde. Deze door God gegeven verantwoording staat in het teken van liefde, oftewel; doen wat goed is voor de ander.

Hadden je ouders, terwijl je opgroeide, gezag over jou? Ja. Waar kwam dat gezag uit voort? Liefde voor jou, goede voorbeelden, handelen volgens natuurwetten. Stelde je dat gezag weleens ter discussie? Zo ja, dan was er kennelijk iets niet in orde, zoals slechte voorbeelden of een gebrek aan liefde.

Je ouders werd verteld dat ze verplicht waren om je geboorte aan te geven. Zouden ze dat niet doen, dan zouden ze strafbaar zijn. Daarom werd je geregistreerd. Dat had een aantal gevolgen:

- Je kreeg een staatsburgerschap, een soort van eigendomskenmerk. Je leven is op dat moment in beslag genomen oftewel toegeëigend door de overheid.
- Je kreeg wetten opgelegd met daarin vooral vrijheidsbeperkingen en plichten. Rechten die via wetten aan je gegeven werden, waren niet meer dan een spreekwoordelijke 'sigaar uit eigen doos'. Immers, die rechten had je al voor je leven in beslag werd genomen, of je betaalt mee aan de kosten ervoor.
- Je kreeg een registratienummer (BSN), wat jou vaster ketent aan jouw bezitter en het mogelijk maakt om jouw transacties te volgen, sturen en desgewenst blokkeren.
- Je werd medeverantwoordelijk gesteld voor schulden die anderen, voor jouw geboorte, hadden gemaakt. In Nederland en Duitsland is het bedrag ca. € 30.000 per aangegeven kind.
- De overheid kreeg de mogelijkheid om nieuwe schulden aan te gaan, met de toekomstige belastingopbrengsten over jouw werk als onderpand.

Je bent feitelijk tot slaaf gemaakt. De documentaire [slavernij door instemming](#) laat duidelijk zien hoe je net als een koe bent geregistreerd, van een nummer voorzien en wordt gerekend tot het eigendom van anderen. Of je het daarmee eens bent is voor de overheid niet relevant.

Vanaf het moment dat jouw leven werd toegeëigend door de overheid is het hoogste doel van jouw bestaan - voor de overheid - om te produceren, belastingen af te dragen en te consumeren. Ondertussen wordt je geacht onvoorwaardelijk gehoorzaam te zijn aan de overheid, wat desnoods met geweld wordt afgedwongen. Jouw door God gegeven rechten en verantwoordelijkheden worden door de overheid niet relevant geacht. De overheid is voor jou als een god geworden, in de plaats van jouw Schepper. Wanneer je niet meer voldoet aan de voorwaarden en doelen die de overheid voor jou stelt, zul je als een citroen worden uitgeknepen en vervolgens worden afgedankt.

Gezien vanuit het perspectief van mensen ben je tot slaaf of gijzelaar gemaakt. Gezien vanuit het perspectief van onze Schepper is jouw leven gekaapt. Stel je leven voor als een vliegtuig, waarvan de Eigenaar jou de stuurknuppel in handen heeft gegeven met zowel instructies als de vrijheid om zelf koers te kiezen [1]. Dat is jouw geboorterecht. Die vrijheid gaat zover, dat je zelf kunt besluiten of je die instructies serieus neemt, je kunt kiezen om die instructies te negeren. Je kunt een andere koers en daarmee een andere eindbestemming kiezen. Vanaf je geboorteregistratie is die vrijheid door de overheid als kaper weggenomen. Welk perspectief ook gekozen wordt; een vrij, waardig en goedaardig mens tot slaaf of gijzelaar maken is een vijandige en kwaadaardige daad die de ander van natuurlijke vrijheden berooft en onnatuurlijke plichten oplegt.

Heeft de overheid gezag over jou verkregen? Ja. Waaruit komt dit gezag voort? Een onnatuurlijke situatie in het belang van misdadigers, afhankelijk van perspectief de slavenhandelaars, gijzelnemers of kapers. In tegenstelling tot het natuurlijke en goedaardige gezag van je ouders demonstreren zij een onnatuurlijk en kwaadaardig gezag. Het is dan ook niet verwonderlijk dat veel anarchisten en libertariërs stellen dat overheidsgezag verwerpelijk van aard is. Christenen zouden hun argumenten serieus moeten nemen, vooral omdat God Zelf stelt dat het wensen van een politieke heerser gelijk staat aan verwerping van Hem [2] en dat gedwongen onderworpenheid aan politieke heersers per definitie een gevolg is van mensen die God niet serieus nemen. Dit principe blijkt op een niet mis te verstane wijze uit het Oude Testament, vooral uit de geschriften van de profeten. Wanneer gaan christenen God eindelijk eens serieus nemen?

Met kapers loopt het eigenlijk nooit goed af. Volgens de profeet Daniël geldt dat ook voor overheden. Er staat hen totale vernietiging te wachten [3]. Dit toekomstperspectief ervaar ik als verfrissend en bemoedigend, zij het dat het verdrietig is dat juist christenen - die beter kunnen weten - vriend en vijand niet van elkaar kunnen onderscheiden. Uitgerekend deze mensen leven onder een betovering genaamd [Stockholm syndroom](#), een beschamende situatie. Immers, het verondersteld goede deel van het gedrag van overheden komt uitsluitend voort uit eigenbelang, het belang van een slavenhouder, gijzelnemer of kaper.

In de hedendaagse opvoeding speelt gehoorzaamheid een grote rol. Niet alleen de natuurlijke gehoorzaamheid aan ouders, maar vooral de onnatuurlijke gehoorzaamheid aan wildvreemden. Een belangrijke rol speelt de leerplicht (in Nederland vanaf 6 t/m 18 jaar gevolgd door de kwalificatieplicht van 2 jaar) en het verplichte schoolsysteem. Net zoals de [Romeinse pedagogen](#) het er belabberd vanaf brachten, zo ook het hedendaagse schoolsysteem. Kinderen verzetten zich van nature tegen de kapers die ze al dan niet bewust herkennen in hun leraren. Hoewel de jaarlijkse overheidsbegroting meer voor dit schoolsysteem reserveert dan voor defensie, zijn de resultaten ondermaats. Tenminste, wanneer we het hebben over bruikbare kennis en vaardigheden. Volgens John Taylor Gatto, een voormalige leraar, is het programma van het verplichte schoolsysteem bedoeld om mensen [dommer te maken](#). Hij benoemt de belangrijkste doelen van scholing, denkwijzen die in kinderen dienen te worden gelegd, als volgt:

1. Waarheid komt voort uit autoriteit. Wie de macht heeft, bepaalt wat waar is.
2. Intelligentie is de vaardigheid om te onthouden en te herhalen.
3. Een goed geheugen en herhaling worden beloond.

4. Gebrek aan volgzzaamheid wordt bestraft.
5. Je dient je intellectueel en sociaal te conformeren.

De methodes om het gedrag van mensen te [conditioneren](#) middels straffen en beloningen zijn door lieden zoals [Pavlov](#) en [Skinner](#) geperfectioneerd. Het schoolsysteem past deze toe, zodat de meerderheid van bevolkingen in een toestand van [aangeleerde hulpeloosheid](#) terecht is gekomen. Een toestand die vanzelfsprekend in het belang is van de overheid als kaper van mensenlevens.

Behalve het verplichte schoolsysteem dragen ook media en geestelijken aan deze agenda bij. Wie macht over andere mensen wenst, dient het spel mee te spelen. Dat wil zeggen; de juiste woorden herhalen en gunsten de juiste richting op schuiven. Een aardig voorbeeld zijn geestelijken. Wanneer mensen een dergelijke positie wensen, is [simonie](#) de aangewezen route. Men betaalt een bedrag (aan een universiteit) en in ruil daarvoor leert men een bepaald kunstje. Als gevolg daarvan verwerft men een positie en het bijbehorende aanzien, bijvoorbeeld als prediker. Deze predikers zijn niet door God aangesteld, maar door mensen. Juist deze mensen verwijten door God aangewezen profeten [4] zelf-aangestelde predikers te zijn. Een interessante situatie. Bij media is de situatie iets doorzichtiger, tenminste, voor wie het wil zien. Het gezegde 'wie het geld heeft bepaalt de spelregels' zegt voldoende over wat media al dan niet propageren.

Niet alle autoriteit komt voort uit een goede bron. Niet alle gezag wordt gedreven door de doelstellingen die het propageert. Daaruit vloeit de vraag voort welk gezag aanvaardbaar is en welk gedrag verwerpelijk. Er wordt mensen geleerd dat men gezag dient te gehoorzamen, en dat mensen autoriteit hebben op grond van een diploma of een baantje. Misschien is de definitie van respect, zoals die in [wikipedia](#) staat vermeldt een goede toetssteen voor de geloofwaardigheid en aanvaardbaarheid van autoriteit en gezag:

Respect betekent aanzien, eerbied of waardering, die men heeft voor (of ontvangt van) iemand vanwege zijn kwaliteiten, prestaties of vaardigheden. Het woord betekent oorspronkelijk omzien naar, en vandaar rekening houden met.

Respect moet iemand verdienen. Gezag moet natuurlijk en goedaardig zijn. Zo niet, dan krijgt de ander van mij geen respect oftewel hoogachting, maar eerder minachting. Een passende reactie op wolven, al dan niet in schaapskieren. Ook trap ik niet in de [autoriteits-drogreden](#). Voor mij is het natuurlijke gezag en dito autoriteit van onze Schepper boven alle discussie verheven. Gelukkig kom ik ook mensen tegen die respect waard zijn en natuurlijk gezag blijken te hebben vanwege hun opbouwende gedrag wat voortkomt uit zowel liefde als een bepaalde wijsheid. Kennelijk heb ik geen allergie voor natuurlijk en goedaardig gezag, maar wel vrij gevoelige antennes voor onnatuurlijk en kwaadaardig gezag. Deze twee soorten gezag van elkaar leren scheiden is volgens de Bijbel overigens een noodzakelijke oefening onderweg naar volwassenheid [5].

Referenties:

[1] [Genesis 1:26-28](#)

[2] [1 Samuël 8:5-18](#)

[3] Daniël [2](#), [7](#) en [8](#)

[4] [1 Korinthe 14:1-3](#), [1 Petrus 2:9](#).

[5] [Hebreeën 5:11-15](#), [Openbaring 2:2-5](#)

Eigendomsrecht

Wat is eigendomsrecht? Waaruit komt eigendomsrecht voort? Welke eigendomsclaim is aanvaardbaar en welk 'eigendom' zouden we juist niet moeten aanvaarden? Deze vragen worden gewoonlijk nooit gesteld. Er wordt wel van alles en nog wat verondersteld. Hoe komt dat? Komen de gangbare veronderstellingen overeen met feiten?

In het vorige artikel werd de vraag gesteld: [Welk gezag is aanvaardbaar?](#) De oplettende lezer is misschien opgevallen dat de eerste alinea van dit artikel bijna exact dezelfde is. Dat is niet toevallig. Gezag heeft namelijk alles te maken met eigendomsrecht. Wel beschouwd vloeit (natuurlijk) gezag voort uit constructief, natuurlijk gedrag en onnatuurlijk gezag uit verondersteld eigendomsrecht. Onnatuurlijk gezag veronderstelt ten onrechte eigenaar van iets of iemand te zijn, en daarmee het recht te hebben beslissingen over het lijdende voorwerp te mogen nemen.

Op de website JosieTheOutlaw.com staat een [interessant artikel](#) over de basisprincipes van anarchie, wat zoals ik [eerder schreef](#) een ander woord is voor libertarisme. Het woord anarchisme benadrukt vooral dat er boven een mens geen (menselijke) heerser zou moeten zijn, terwijl het woord libertarisme juist meer benadrukt dat een mens vrij hoort te zijn. Josie gaat in de video [Who owns you](#) in op de vraag wie nu eigenlijk eigenaar van jouw leven is. Haar conclusie is; degene die de wet over jouw leven (voor)schrijft. De overheid veronderstelt dat zij de eigenaar van jouw leven is, reden waarom mensen in een [onzichtbare gevangenis](#) opgroeien en daar - zoals o.a. de [Matrix trilogie](#) beeldend duidelijk maakt - ook vaak in blijven hangen.

Gezag en eigendom zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is een bron van conflicten, het conflict tussen wie een natuurlijk recht kan claimen en wie op een onnatuurlijke manier een recht wil verkrijgen of doen gelden. Eigendomsrecht maakt duidelijk waar een ander met de vingers vanaf dient te blijven, wie recht van spreken heeft over het eigendom in kwestie, wie daarover macht heeft. Ook is dit recht de objectieve toetssteen aan de hand waarvan misdadigers geïdentificeerd worden.

Grondstoffen

Wanneer we uitgaan van de Tenach, Bijbel of Koran, dan is de Schepper de rechtmatige eigenaar van de gehele aardbol en alles wat daarop en daarin is. Wanneer we uitgaan van (door God geschapen) [natuurwetten](#), dan zijn bijvoorbeeld grondstoffen een gemeenschappelijk eigendom van de mensheid. Wat nu als een mens - of mensen die zich verenigd hebben in een 'organisatie' zoals een bedrijf of overheid - het eigendomsrecht claimt van grondstoffen? Afhankelijk van het gekozen perspectief wordt daarmee God resp. de mensheid geschoffeerd. Het in bezit nemen van grondstoffen door deze te claimen of veroveren is een misdaad tegenover God resp. de mensheid. Immers, het natuurlijke gebruiksrecht wordt de rechtmatige vruchtgebruikers ontnomen.

Grondstoffen zijn onderwerp van talrijke conflicten. Het is ook de aanleiding voor kolonisatie. Het kan ook gebeuren dat een heel land eerst veroverd wordt en vervolgens als onderpand wordt gegeven aan banken die de veroveraars financieren. Op die manier ontstaan zogenaamde bananenrepublieken. Dit zijn letterlijk hemeltemgende voorbeelden van eigendomsrecht wat met voeten getreden wordt, hele bevolkingen die vertrapt worden door criminelen. Niet iedereen accepteert dergelijke situaties. Veroveraars eigenen zich de macht en het eigendomsrecht over bijvoorbeeld [zout en de winning daarvan](#) toe. Daar tegenover staan mensen zoals Ghandi die dat hun natuurlijke, door God gegeven gebruiksrechten terugclaimen.

Mensenrechten

Ook mensenrechten zijn onderwerp van talrijke conflicten. Kolonisatie gaat vaak gepaard met slavenhandel. Ook in 'vrije' landen eigenen overheden zich, zoals ik in het [vorige artikel](#) reeds beschreef, het eigendomsrecht over mensen toe waardoor hele bevolkingen feitelijk tot slaaf gemaakt worden. Niet iedereen accepteert een dergelijke situatie. Vrijheidsstrijders, anarchisten

en libertariërs komen in verweer en identificeren overheden als vijanden van bevolkingen; meer specifiek als slavenhandelaren of -houders. Het zogenaamde [koninkrijk van God](#) staat recht tegenover overheden en identificeert hen als vijanden van God, samen ook wel 'antichrist' genoemd.

Welk perspectief ook gekozen wordt, het bewustzijn wat natuurlijke vrijheden en dito verantwoordelijkheden zijn, wat deze inhouden en hoe deze behoren te functioneren is enorm belangrijk. Zonder dat zou niemand weten dat herstel nodig is en welke doelen gesteld zouden moeten worden.

Schendingen van rechten

Wanneer mensenrechten worden vertreden, dan gaat dat ten koste van het natuurlijke zelfbeschikkingsrecht. Dit recht werd door God gegeven, beschreven door [natuurwetten](#) en vervolgens (ingeleverd of) ontnomen door anderen. Het laatste kan beschreven worden als [kaping](#) of verovering, een tegennatuurlijke machtsovername met als doel macht te verkrijgen over de koers van een mensenleven en de vruchten daarvan toe te eigenen.

Een belangrijke vraag is hoe omgegaan moet worden met ontspoorde situaties. Gezien vanuit het perspectief van onze Schepper heeft God het hoogste eigendomsrecht. Gezien vanuit het perspectief van [natuurwetten](#) hebben mensen zelfbeschikkingsrecht en gebruiksrechten. Uiteraard heeft men ook het eigendomsrecht over de vrucht van eigen arbeid. Deze rechten gelden voor goedaardige mensen. Wanneer kwaadaardige lieden deze rechten schenden en vertreden, wat dan? Hoewel hun aanwezigheid in de samenleving enige tijd getolereerd kan worden zodat ze zich van hun kwaadaardige gedrag af kunnen keren, is er eens een grens. Zou dit niet zo zijn, dan zouden kwaadaardige lieden grenzenloos hun gang kunnen gaan zodat ze als een kankergezwell alles wat goed is aantasten, lamleggen en uiteindelijk vernietigen.

Verliezen kwaadaardige lieden eigenlijk niet per definitie hun rechten, zoals het recht om te leven? Begrijpen we het verschil tussen moorden en doden? Begrijpen we dat moorden kwaadaardig is en bestraft dient te worden, terwijl doden een rechtmatige en noodzakelijke daad is om schadelijke elementen afdoende uit de samenleving te verwijderen?

Begrijpen christenen dat God uit liefde voor wat goed is kwaadaardige lieden zodanig afdoende van de aardbodem verwijdert wenst dat zelfs de herinnering aan hen uitgewist wordt? Begrijpen christenen dat het doel van het [koninkrijk van God](#) is om kwaadaardige lieden, verenigd in organisaties zoals overheden, te vernietigen?

Open discussie

Eigendomsrecht en gezag is goed voor veel discussie. Bedienen we ons daarbij van [drogredenen](#) en ongefundeerde meningen? Zien en behandelen we [dogma's](#) als heilige koeien of juist als ongewenst afval? Zijn we al dan niet in een toestand van [aangeleerde hulpeloosheid](#)? Of is ons denken daadwerkelijk vrij, zodat we in staat zijn om in alle openheid argumenten met elkaar te bespreken om vervolgens gezamenlijk concreet te doen wat goed is voor de samenleving? Hoe gaan we om met mensen die niet daadwerkelijk vrij zijn in hun denken, ook al denken ze zelf misschien anders?

Welk geweld is aanvaardbaar?

Ons wordt geleerd dat alleen de overheid geweld mag gebruiken. Geweld door anderen zou slecht zijn. Wanneer en door wie mag of moet zelfs moet geweld gebruikt worden? Op grond waarvan? Welk geweld is aanvaardbaar of wenselijk en welk geweld zouden we juist niet moeten aanvaarden? Deze vragen worden gewoonlijk nooit gesteld. Er wordt wel van alles en nog wat verondersteld. Hoe komt dat? Komen de gangbare veronderstellingen overeen met feiten?

In het [eerste artikel](#) beschreef ik dat het anarchisme annex libertarisme uitgaat van de principes 'vrijwilligheid', 'non-agressie' en 'eigendomsrecht'. Het doel van het zogenaamde 'koninkrijk van God' is deze principes op een praktische en krachtige manier te herstellen ten behoeve van goedaardige mensen. Het [tweede artikel](#) kaartte aan dat niet elk gezag aanvaardbaar is, en dat overheden net als vliegtuigkapers dwang en geweld gebruiken om hun veronderstelde gezag te doen gelden over het denken en handelen van hun gijzelaars. Deze agressie gaat voor goedaardige mensen onnodig ten koste van vrijheid en vrijwilligheid. Het [derde artikel](#) beschreef dat dit ten koste gaat van eigendomsrechten, zowel met betrekking tot grondstoffen als mensenlevens. De grote gemene deler is geweld en het verlagen ([commodificatie](#)) en verzwakken van mensen, in contrast met vrijwilligheid en krachtige waardigheid.

Waarom schreef ik zojuist dat deze agressie voor goedaardige mensen onnodig ten koste gaat van vrijheid en vrijwilligheid? Wie mij enigzins kent, weet dat ik voor iedere stelling doordachte argumenten heb die ik met genoegen ter toetsing op de spreekwoordelijke tafel leg. Zo ook nu.

Eeuwenlang hebben gezinnen, families en volkeren zelf misdadigers opgepakt, hen berecht en de straffen eigenhandig uitgevoerd. Op die manier was er een [liefdevolle en rechtvaardige samenleving](#), klein- of grootschalig. Dat is bijvoorbeeld goed zichtbaar in de Bijbel, het Oude testament. De vroegere Grieken regelden wetgeving en rechtspraak later door middel van de [ekklesia](#). Geweld als middel om het kwaad uit de samenleving te verwijderen was daarbij normaal, evenals de individuele verantwoordelijkheid van een ieder om op een rechtvaardige en krachtige manier korte metten te maken met dat kwaad.

Vanaf de tijd van het Romeinse rijk werd het berechten en bestraffen van misdadigers, alsmede het toepassen van geweld, definitief geïnstitutionaliseerd. De overheid eigende zich onder de Romeinen de 'zwaardmacht' toe, oftewel het monopolie op geweld. De Romeinen zijn uitvinders van [rechtspersonen](#), organisaties die als juridische entiteiten functioneren en een 'eigen leven' leiden onafhankelijk van de bestuurders of werknemers van het moment. Op die manier werden overheden mechanisch, hard en onbuigzaam, als ijzer. Mensen die de doelen van deze machines niet op de voorgeschreven wijze dienen worden afgedankt of ongenadig vermalen.

Overheden wensen bevolkingen te ontwapenen, zodat mensen weerloos zijn tegen tirannie en maximaal uitgebuit kunnen worden. Leaders zoals Lenin, Stalin en Mao hebben uitgebreid gedemonstreerd dat een eenmaal ontwapende bevolking eenvoudig en massaal afgeslacht kan worden.

Wetgeving dient primair om de belangen van overheden te beschermen. Rechtspraak dient in de tegenwoordige context primair het overheidsapparaat; een kille, gewetenloze machine. Slachtoffers worden geacht misdaden te ondergaan en geen tegengeweld te gebruiken (wat schadelijk kan zijn voor de toekomstige belastingopbrengsten van de overheid), waarna psychopaten in de rol van politie en rechters beslissen in welke mate de belangen van de overheid zijn geschaad, waarbij wetgeving naar believen wordt geïnterpreteerd en gehandhaaft.

Wie verkracht wordt kan gewoonlijk nog prima de economische doelen van een overheid dienen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat pedofielen en verkrachters gewoonlijk niet aangepakt worden (voorbeeld; de gang van zaken rondom [Demmink](#)) of veel te lage straffen krijgen in verhouding tot wat ze hebben aangericht. Slachtoffers zijn zich er gewoonlijk pijnlijk van bewust dat aangifte doen nauwelijks tot geen zin heeft. Wie zich echter toegang verschaft tot informatie

die weggehouden wordt voor het publiek, de economische belangen van overheden schaadt of zich aan de macht van de overheid wenst te onttrekken, wordt voortvarend en keihard aangepakt. Hieruit blijkt glashelder welke belangen politie en justitie dient.

Is de hierboven beschreven agressie en het geweld dat de overheden toepassen aanvaardbaar? Dat hangt af van perspectief. Gezien vanuit het perspectief van onze Schepper is er geen sprake van rechtsbetrachting, maar van rechtsverkrachting.

Is krachtig defensief geweld als reactie op offensief geweld te rechtvaardigen? Volgens de normen van onze Schepper dient kwaad uitgeroeid te worden. Wie zich richt naar (door God geschapen) [natuurwetten](#) zal zich hier in kunnen vinden. Aan deze norm, het uitroeien van het kwaad, wordt in hedendaagse samenlevingen echter niet voldaan, integendeel. In plaats daarvan worden mensen gepacificeerd en in een toestand van [aangeleerde hulpeloosheid](#) gehouden. De gedachte is: "Pas op, doe zelf niets tegen geweld, want anders wordt je bestraft". Ook en vooral in het geval van overheids geweld, oftewel tirannie. Is deze situatie aanvaardbaar? Wellicht voor mensen die nauwelijks nog 'spirit' overhebben, uitgeblust zijn, murw geraakt. De natuurlijke, door God geschapen reactie op kwaadaardig geweld is bij hen kennelijk effectief geketend door hun gijzelnemers, de overheid. Zou het niet eens tijd worden deze ketenen van ons af te schudden?

Theorie en praktijk

Veel weten is mooi, maar wat is het nut daarvan wanneer dat geen praktische gevolgen heeft? Hoe komt het dat veel kennis geen praktische gevolgen krijgt? Wat is ervoor nodig om theorie over te laten gaan in praktijk?

Korte terugblik

In het [eerste artikel](#) beschreef ik dat het anarchisme annex libertarisme uitgaat van de principes 'vrijwilligheid', 'non-agressie' en 'eigendomsrecht'. Het doel van het zogenaamde 'koninkrijk van God' is deze principes op een praktische en krachtige manier te herstellen ten behoeve van goedaardige mensen. Het [tweede artikel](#) kaarte aan dat niet elk gezag aanvaardbaar is, en dat overheden net als vliegtuigkapers dwang en geweld gebruiken om hun veronderstelde gezag te doen gelden over het denken en handelen van hun gijzelaars. Deze agressie gaat voor goedaardige mensen onnodig ten koste van vrijheid en vrijwilligheid. Het [derde artikel](#) beschreef dat dit ten koste gaat van eigendomsrechten, zowel met betrekking tot grondstoffen als mensenlevens. De grote gemene deler is geweld en het verlagen ([commodificatie](#)) en verzwakken van mensen, in contrast met vrijwilligheid en krachtige waardigheid. Het [vierde artikel](#) ging specifiek in op de rol en functie van geweld.

Mentale masturbatie

Velen houden zich bezig met wat zij de praktische kant van het leven beschouwen. Theorie interesseert hen niet veel of zelfs helemaal niet. Daardoor hebben zij te weinig besef over wat er precies gaande is, evenmin als over de oorzaken en gevolgen daarvan. Anderen doen het omgekeerde; ze richten zich op theorie (of theologie) maar laten na er praktisch mee aan de slag te gaan. Bij het laatste moet ik onwillekeurig denken aan [mentale masturbatie](#). De vergelijking met [lichamelijke masturbatie](#) is bijzonder herkenbaar en daardoor leerzaam:

Mentale masturbatie is een intellectuele bezigheid waarbij de betrokkene zichzelf bevredigt door - in de context van deze artikelenserie - waarheid tevoorschijn te laten komen. Een dergelijke sterk bevredigende [aha Erlebnis](#) heeft echter geen enkel nut wanneer deze niet op een andere, zinvolle plek aankomt en daar opbouwende praktische gevolgen krijgt. Evenzo heeft het verspillen van mannelijk zaad geen enkel praktisch nut wanneer het niet aankomt op exact die plek waar het nieuw leven tot gevolg krijgt. Eenzaam achter een computer of versholven achter boeken heeft kennis even weinig waarde als zaad wat geen vrucht oplevert. De juiste kennis is als zaad wat in de context van liefdevolle relaties kan leiden tot een andere toekomst. Liefde definieer ik niet als prettige gevoelens (vaak hormonaal gedreven), maar als doelbewust het goede doen voor de ander en daarbij het belang van die ander voor het eigenbelang laten gaan wanneer dat noodzakelijk blijkt.

Het Nederlandse gezegde zegt 'praatjes vullen geen gaatjes'. De oplettende lezer weet dat dit principe stevig in de Bijbel verweven is. Denk aan 'een mond vol met woorden van liefde, maar een hart dat vol is van winstbejag' ([Ezechiël 33:31](#)). 'Aan de vruchten herken je een boom' ([Matthëus 12:33](#)). Het geklets van mensen, hoe intellectueel of theoretisch juist ook, kan weerzinwekkend zijn wanneer de daden er niet mee overeenstemmen of wanneer het niet aangedreven wordt door liefde voor medemensen ([1 Korinthiërs 13](#)). Mensen kunnen net als zout conserverend zijn, bederf in hun omgeving remmen of de omgeving zelfs - net als citroen of azijn - reinigen van vuil en bederf. Wie niet als zodanig functioneert, is geworden tot een afvalproduct van de samenleving ([Matthëus 5:13-16](#)).

Relaties

De kern van de kloof tussen theorie en praktijk zit 'm mijns inziens in het begrip en de praktijk van liefde. Zonder dat is een mens zelfgericht. Zonder dat heeft niets van wat hij doet betekenis of daadwerkelijke waarde voor anderen. Wie daarentegen besluit liefdevol te handelen, zal dat doen in het belang van anderen. Eigen wensen en eigenbelang verdwijnen naar de achtergrond.

Relaties worden kwalitatief van aard - in tegenstelling tot werkcontacten en oppervlakkig tijdverdrif. Wanneer er offers gebracht moeten worden, klein of groot, dan wordt dat van harte gedaan.

Een mooie illustratie van wat er gebeurt met en zonder relatie las ik in het boek [Vuurregen van Bill Myers](#). Een hondsdolle hond staat schuimbekkend te blaffen tegen een jong meisje. Het is een kwestie van tijd voor hij haar te lijf gaat. Omstanders staan erbij en kijken ernaar. De vader komt eraan, ziet het gevaar en gaat de hond te lijf. Er volgt een gevecht waarbij de vader diverse beten oploopt en de hond uiteindelijk door hem afgemaakt wordt. Deze vader heeft een bepaalde relatie met zijn dochter. De omstanders, die kennelijk geen enkele relatie met het meisje hebben, branden hun handen er niet aan. Er is slechts opwinding over hoe verschrikkelijk de situatie wel niet is. Maar het is niet hun probleem. Het raakt hen niet echt. Ze zijn niet bereid om offers te brengen in het belang van die weerloze ander. Is het vreemd dat machthebbers van samenlevingen streven naar individualisering? Wie stevige familiebanden heeft of deel uitmaakt van een netwerk met hechte vriendschappen, zal handelend optreden waar schadelijke situaties worden geconstateerd. Geïndividualiseerde aan zichzelf denkende mensen blijven echter passief. Liefdevol gedrag en goede relaties zijn het beslissende verschil tussen actief en passief gedrag in het belang van anderen, vanaf individueel niveau tot en met de samenleving als geheel.

Ook hier weet de oplettende lezer dat dit principe, het liefhebben van God en medemensen ([Deuteronomium 6:5](#), [Markus 12:29-31](#)), stevig in de Bijbel verweven is. Dat is niet verwonderlijk, want alleen liefde kan ervoor zorgen dat een samenleving zich daadkrachtig ontdoet van datgene wat (en diegene die) kwaadaardig is en ervoor zorgen dat er voor anderen een klimaat ontstaat waarin zij volledig tot bloei kunnen komen. Dit is de enige weg naar een [liefdevolle en rechtvaardige samenleving](#).

Praktijkvoorbeeld

Het is verleidelijk om oeverloos door te blijven schrijven of kletsen over allerlei onderwerpen. Uiteindelijk gaat het er echter om wat we doen. Als voorbeeld van hoe mensen in beweging kunnen komen om te doen wat goed is voor anderen, stel ik een Nederlands gezin voor dat geëmigreerd is naar centraal-Europa.

Dit gezin heeft een huis gekocht en de aankoopsom met een hypothecaire lening gefinancierd. Nadat ze ontdekten hoe het financiële systeem functioneert, waar geld eigenlijk vandaan komt en wat de rol is van banken en overheden, hebben ze een harde grens gesteld. Inmiddels wijzer geworden weigeren ze - net als sommige anderen - om nog langer een kwaadaardig systeem te voeden en verwerpelijke lieden de middelen te verschaffen om te doen wat schadelijk is voor de samenleving. Dit gezin gaat verder dan anderen. Voor zover ik weet zijn zij de enigen die niet alleen stoppen met betalen, maar bewust niet naar een overheid stappen voor rechtvaardigheid. Ook zijn zij voor zover ik weet de enigen die hun bank een direct opeisbare boete hebben opgelegd. Alle details staan in een brief die ze aan de bank hebben geschreven (download [brief](#)) die in meerdere talen beschikbaar is voor het publiek (download [brief](#)) die in meerdere talen beschikbaar is voor het publiek (download [English](#) and [Czech](#) version).

Uit de brief blijkt dat dit gezin vanuit motieven handelt die terug te vinden zijn in de Bijbel. Kennelijk heeft dit gezin zich vrijgemaakt van een toestand van [aangeleerde hulpeloosheid](#). Ze werpen bepaalde ketenen (zie [eerste](#) en eventueel [vierde](#) artikel) van zich af en handelen blijkens deze brief in het belang van de samenleving als geheel. Wat de gevolgen zullen zijn van hun stappen is vooraf niet bekend. Hoogstens is bekend, zoals uit de laatste bijlage van die brief blijkt, dat ze mogelijk gedwongen zullen worden om een prijs te betalen voor hun beslissing. Het is voor hen een gecalculeerd en aanvaardbaar risico, anders hadden ze deze stap niet gezet. Waarschijnlijk kennen ze de herhaalde woorden van Jezus, dat iemand om een nieuw leven te vinden eerst zijn oude leven (als een slaaf van geld en bezit van de wereldgeesten) definitief achter zich moet laten. De prijs van een schoon geweten kan zijn dat ze kaalgeplukt worden.

Mochten anderen dit voorbeeld volgen, dan zou het echter best weleens kunnen gebeuren dat de machtsverhoudingen in de samenleving veranderen en het kwaad daadwerkelijk uit de samenleving verwijderd wordt.

Wat mensen ook denken over de stappen die dit gezin heeft ondernomen; ze hebben iets begrepen en *handelen* ernaar. Hoe zit het met jou? Vindt je mentale masturbatie een prettige bezigheid, of ben je iemand met ruggegraat die woorden in daden omzet? Blijf je overgeleverd aan de grillen van anderen zonder dat er iets verandert, of ga je iets *doen* met datgene wat je hebt geleerd zodat jij daadwerkelijk èèn van degenen bent die de samenleving vormen en sturen? Vergeet niet; alle keuzes hebben gevolgen. Ook de keuze om niets te doen.

Weten wat je doet

Sommigen zijn zich bewust van de controlestructuren in de samenleving. Ze wensen vrij te zijn. Om dat te bereiken zal men zelf het roer in handen moeten nemen, zonder controle en sturing door hedendaagse politieke structuren. Hoe zit het met de 'waarom' vraag en te stellen doelen?

Korte terugblik

In het [eerste artikel](#) beschreef ik dat het anarchisme annex libertarisme uitgaat van de principes 'vrijwilligheid', 'non-agressie' en 'eigendomsrecht'. Het doel van het zogenaamde 'koninkrijk van God' is deze principes op een praktische en krachtige manier te herstellen ten behoeve van goedaardige mensen. Het [tweede artikel](#) kaarte aan dat niet elk gezag aanvaardbaar is, en dat overheden net als vliegtuigkapers dwang en geweld gebruiken om hun veronderstelde gezag te doen gelden over het denken en handelen van hun gijzelaars. Deze agressie gaat voor goedaardige mensen onnodig ten koste van vrijheid en vrijwilligheid. Het [derde artikel](#) beschreef dat dit ten koste gaat van eigendomsrechten, zowel met betrekking tot grondstoffen als mensenlevens. De grote gemene deler is geweld en het verlagen ([commodificatie](#)) en verzwakken van mensen, in contrast met vrijwilligheid en krachtige waardigheid. Het [vierde artikel](#) ging specifiek in op de rol en functie van geweld. Het [vijfde artikel](#) besprak de kloof tussen weten en actief handelen.

The Matrix

De drie Matrix films vormen een trilogie met politieke controlestructuren als het centrale thema. Voor de onnozele kijker is het niet meer dan een serie SF-films. De 'bewuste' kijker herkent mensen die van de beperkte belevingswereld binnen controlestructuren zijn losgekoppeld, maar onderkent de volle lading van de typologie nog niet. Deze trilogie is namelijk één grote [allegorie](#) over het koninkrijk van God, het hoofdthema van profeten zoals Daniël en Jezus. Daarin staat de opeenvolging van machtstructuren en vooral haar uiteindelijke totale vernietiging centraal. Degenen die de volle lading van de typologie onderkennen worden in het laatste deel van de trilogie ontmoedigt door de gedachte dat de profetie van Daniël weleens een heel andere wending zou kunnen nemen. Ervan uitgaande dat de Oud Testamentische profeten, Jezus en diens volgelingen de waarheid verkondigden is dat een misleidende gedachte.

Over deze trilogie circuleren nogal wat theorieën. Omdat ik mijn kijk op dit verhaal niet kon terugvinden op het internet èn omdat het thema van deze trilogie perfect past in deze artikelenserie, leek het me interessant om hier kort aandacht aan te besteden. Waarom werden er zoveel miljoenen in deze trilogie geïnvesteerd? Waarom houdt de trilogie zich niet aan het achterliggende principe van het koninkrijk van God door op het laatst een andere wending te nemen?

Deel 1

Aan het begin van de [Matrix](#) bevindt de hoofdrolspeler Neo (een anagram voor 'the One' oftewel de uitverkorene) zich in een soort couveuse, een uitbeelding van een informatiebubbel. Aangekoppelde kabels voorzien hem van een schijnwerkelijkheid, een computersimulatie zoals [virtual reality](#). Ook voeren deze kabels de energie die door zijn lichaam wordt gegenereerd af om als energiebron voor de machines te functioneren. Hij wordt van deze kabels losgekoppeld, uit de couveuse annex informatiebubbel verwijderd en komt in de werkelijke wereld terecht. Deze wereld is door machines met [kunstmatige intelligentie](#) overgenomen, die mensen slechts als energiebron gebruiken.

De machines zijn een uitbeelding van organisaties. De Romeinen hebben kennelijk het juridische concept van [rechtsvormen](#) bedacht. Aldus geconstrueerde organisaties - zoals overheden - gingen 'een eigen leven leiden', onafhankelijk van de bestuurders of werknemers van het moment. Dit lijkt in zekere zin op kunstmatige intelligentie. Organisaties hebben geen hart, geen ziel, geen geweten, maar wel doelstellingen, procedures en eigenbelang. Bestuurders en

werknemers dienen hen grotendeels vanuit eigenbelang. Het belang van de organisatie gaat gewoonlijk boven het belang van bestuurders of werknemers en wie dat anders ziet wordt vaak keihard afgestraft, eventueel afgeschreven en afgedankt. Veel interactie tussen mensen verliep vanaf dan machinaal, mechanisch, kunstmatig. Menselijkheid verdween naar de achtergrond als zijnde van ondergeschikt belang. De aarde wordt stelselmatig beroofd van haar natuurlijke bronnen en onleefbaar gemaakt. Mensen dienen in deze context slechts om de benodigde energie c.q. middelen te leveren voor deze organisaties.

De hoofdpersoon Neo verblijft voortaan op een schip genaamd Nebukadnessar, een naam die verwijst naar het referentiekader van de droom van koning Nebukadnessar die door de profeet Daniël werd uitgelegd. Hij kan zichzelf vanaf dat schip 'inpluggen' oftewel aankoppelen aan 'de Matrix' en ook weer terugkeren in de echte wereld, op het schip, met een realistische kijk op zaken. Tijdens zijn avonturen merkt hij dat de spelregels zoals die zijn vastgelegd door en in de controlestructuren, waaraan wordt gerefereerd als zijnde natuurwetten, zowel gebogen als gebroken kunnen worden. Dit is een beeld van de wetmatigheden zoals die door organisaties zoals overheden zijn vastgelegd. Het is een kunstmatige werkelijkheid. De realiteit is anders en veelomvattender dan dat. Mensen kunnen veel meer dan zij voor mogelijk houden. Neo leert dat in deze film op een praktische manier door te luisteren, te kijken en uit te proberen.

Deel 2

Tussen het eerste en tweede deel van de trilogie zit een gat. In de tussentijd zijn er een aantal dingen gebeurd. De [Animatrix](#) is een compilatie van 9 animatiefilms die de voorgeschiedenis van het universum, de oorlog tussen mensen en machines, het ontstaan van de eerste Matrix-iteratie en gebeurtenissen tussen de Matrix trilogie tussendoor laten zien. Uit [the Kids' story](#) blijkt dat 'the kid' *zichzelf* heeft bevrijd uit de Matrix. De bemanning is verbaasd omdat mensen normaliter door hen bevrijdt worden. Deze zelf-bevrijding wordt genoemd: "self substantiation" (removing oneself from the Matrix without external aid). De kid is samen met 'de man aan het begin van de Matrix' (een uitbeelding van Jezus, geboren aan het begin van een specifieke iteratie van de Matrix, het Romeinse rijk) de enige die dat gedaan heeft. Deze knul is jong, nog niet volwassen, niet gekwalificeerd en vervult desalniettemin een belangrijke rol bij de ontknoping van het verhaal. In het laatste deel van de trilogie blijkt deze knul niet zonder angst is, maar tegelijk iemand met innerlijke kracht en vastberadenheid. Hij gaat tot het uiterste. Deze knul is een uitbeelding van het Nederlandse gezegde "God roept geen gekwalificeerden, maar kwalificeert de geroepenen".

In de [Matrix Reloaded](#) komt de hoofdrolspeler Neo in contact met de Architect, een uitbeelding van de ontwerper van een aantal machtstructuren tot dan toe, in de volksmond beter bekend als 'satan' (een woord wat in alle nuchterheid gewoon 'tegenstander' betekent, zie [Hebreeuws](#), [Grieks](#)). Deze opeenvolgende machtstructuren worden 'iteraties van de Matrix' genoemd. Het aantal komt overeen met de fasen zoals die in [Daniël 2](#) worden beschreven. Daniël 2:37-38 geeft aan de eerste iteratie het Babylonische rijk vertegenwoordigt. In [Daniël 8](#) staat vermeldt dat daarna de Meden en Perzen (vs 20) kwamen, vervolgens het Griekse rijk (vs 21). Het Romeinse rijk en haar opvolger het 'heilige Roomse rijk', alsmede de huidige NWO (de boven- en onderbenen resp. de voeten van het beeld) worden in het boek Daniël niet bij name genoemd. Wel blijkt uit hoofdstuk 2 de verdeelheid tussen 'oost' en 'west' die tijdens het Romeinse rijk ontstond en in de huidige NWO nog steeds bestaat. Neo merkt dat zijn doel moet zijn een definitief einde te maken aan alle iteraties van de Matrix, wat meer gedetailleerd beschreven staat in [Daniël 7:26-27](#).

Hoewel de 'waarom' vraag centraal staat in dit deel van de trilogie, is Neo er niet in geslaagd deze voor zichzelf afdoende te beantwoorden. Hij weet daardoor onvoldoende waar hij mee bezig is. Dat blijkt in het volgende deel van de trilogie desastreuze gevolgen te hebben voor zijn missie. Desalniettemin is het einde van dit deel veelbelovend. Het schip Nebukadnessar, het referentiekader van de droomuitleg in Daniël 2, heeft haar relevantie verloren. Neo gaat op pad in een ander schip, de Hammer, die het referentiekader van een verbrijzelende mokerhamer vertegenwoordigt.

Deel 3

De [Matrix Revolutions](#) zou moeten gaan over de vernietigende eindslag en de definitieve vernietiging van controlestructuren. Er zitten ook in deze film veel interessante elementen, zoals het kwaad wat in mensen zit (in het christendom genoemd; de zonde die in mensen woont of demonen die mensen in bezit nemen) dat steeds sterker wordt en een toenemend aantal mensen in de samenleving in haar greep krijgt. Het Latijnse principe [Deus ex machina](#) is echter in het verhaal verweven; een zeer onverwachte wending van een verhaal. Neo gaat niet verder met de Hammer, maar met het schip Logos. Het Griekse woord [logos](#) betekent zoiets als het gesproken woord. Neo komt langs de strategisch belangrijk toevoerlijnen van energie voor de machinewereld annex organisaties, maar vernietigt ze niet. Hij komt aan bij 'Deus ex machine', het opperhoofd van de machines, waar hij niet eenvoudigweg vertelt wat er gaat gebeuren, maar in onderhandeling gaat. Dat is een zwakgebod, een teken dat Neo niet hard als steen is en het kwaad niet eenvoudigweg vernietigt (zie Daniël 2). Het is meer een situatie zoals bij de reformatie; er wordt een accoord bereikt over een 'vrede' oftewel wapenstilstand. Als gevolg van deze gang van zaken wordt de laatste iteratie van de Matrix, oftewel de laatste machtstructuur (de NWO), niet vernietigt. In plaats daarvan mag deze voortbestaan. Hoewel deze situatie van 'vrede' met iets meer speelruimte dan voordien op het eerste oog mooi lijkt, is het eerder gestelde doel van totale vernietiging niet bereikt. Een afknapper voor mij. Anderzijds; kan er iets goeds voortkomen uit Hollywood? Wiens belangen dient Hollywood?

Lessen

Deze trilogie bevat allerlei interessante elementen die de moeite van het overdenken waard zijn. Dat heb ik dus ook gedaan. Hier zijn mijn uitwerkingen met gedetailleerde analyses, kladnotities in PDF vorm: Deel [1](#), [2](#), [3](#) en een [nabeschouwing](#). Voor mijzelf concludeerde ik dat, in lijn met de Bijbel, mensen kennelijk veel meer mogelijkheden hebben dan ze beseffen. Tenminste, als ze 'spirit' hebben. Verder moeten we donders goed weten waar we mee bezig zijn, zodat we op een goede manier toewerken naar duidelijk gedefinieerde doelen, zodat de gewenste resultaten daadwerkelijk bereikt worden. Doen we dat niet, dan blijft de bestaande situatie van kwaadaardige controlestructuren gewoon voortduren, wellicht met een ander jasje en bijbehorend naamkaartje. Alle inspanning is dan voor niets.

In goed Nederlands is de eindconclusie van dit artikel: Bezint eer ge begint! We moeten het geleerde beslist in de praktijk brengen, goed wetende waar we mee bezig zijn. De voorbeelden van o.a. Neo en de volgelingen van Jezus laten heel duidelijk zien: Al doende leert men! Wie praktisch aan de slag gaat merkt dat zijn leerproces versnelt en verdiept. Kleine en voorzichtige stapjes in het begin worden in de loop van de tijd als vanzelf steeds grotere en krachtigere stappen. Op die manier gaan theorie (inclusief daarover nadenken) en praktijk hand in hand.

Nadenken over cultuur

Is cultuur slechts een verzameling van onschuldige gewoonten? Brood en spelen? Of is er meer aan de hand? In dit laatste artikel van deze serie wordt de functie van cultuur besproken.

Korte terugblik

In het [eerste artikel](#) beschreef ik dat het anarchisme annex libertarisme uitgaat van de principes 'vrijwilligheid', 'non-agressie' en 'eigendomsrecht'. Het doel van het zogenaamde 'koninkrijk van God' is deze principes op een praktische en krachtige manier te herstellen ten behoeve van goedaardige mensen. Het [tweede artikel](#) kaartte aan dat niet elk gezag aanvaardbaar is, en dat overheden net als vliegtuigkapers dwang en geweld gebruiken om hun veronderstelde gezag te doen gelden over het denken en handelen van hun gijzelaars. Deze agressie gaat voor goedaardige mensen onnodig ten koste van vrijheid en vrijwilligheid. Het [derde artikel](#) beschreef dat dit ten koste gaat van eigendomsrechten, zowel met betrekking tot grondstoffen als mensenlevens. De grote gemene deler is geweld en het verlagen ([commodificatie](#)) en verzwakken van mensen, in contrast met vrijwilligheid en krachtige waardigheid. Het [vierde artikel](#) ging specifiek in op de rol en functie van geweld. Het [vijfde artikel](#) besprak de kloof tussen weten en actief handelen.

Het is een goede gewoonte om bewust bezig te zijn en regelmatig rust te nemen om eens goed na te denken. Bij de schepping werd een week vastgesteld met 6 dagen werk oftewel 'al doende leren' gevolgd door één dag rust, de sabbath (zaterdag), om te ontspannen en te overdenken. Dit artikel is de zevende en laatste van deze serie. In het zesde artikel remde ik al wat af; [weten wat je doet](#) en vooral waarom. Nadenken over dat thema is het onderwerp van dit artikel.

Cultuur

[Cultuur](#) is een ander woord voor sociale conventies, gebruiken en begrenzingen die in een samenleving zijn ontstaan. Volgens het boekje [Het einde van al het kwaad](#) dient cultuur vooral om autoreit(en) in het zadel te houden nadat de macht met geweld naar zich toe getrokken is, decreten uitgevaardigd zijn en verworpen zijn tot wetgeving. Die situatie consolideren is de rol en functie van - ongezone - cultuur.

Gezonde cultuur

In een gezonde cultuur wordt er goed met de natuur omgegaan, als waardige rentmeesters. Mensen zijn vrij en soeverein, zoals dat bij de schepping bedoeld was. Relaties functioneren gezond; opbouwend, stimulerend en faciliterend. Het goede wordt gecultiveerd. Er is geen enkele tolerantie voor kwaadaardigheid, waarmee kordaat wordt afgerekend. Met andere woorden; de samenleving is liefdevol.

Ongezonde cultuur

Er kan veel misgaan in een cultuur. Scheefgroei. Corruptie oftewel bederf. Dat begint al in een gezin. Leven mensen samen of langs elkaar heen? Helpen ouders hun kinderen principes te begrijpen of delen ze slechts opdrachten uit en verwachten ze blinde c.q. slaafse gehoorzaamheid? Te vaak is 'braaf zijn' belangrijker dan goede relaties en spelenderwijs leren. *Dit is ongezonde cultuur.*

Stelling:

Ongezonde cultuur vervormt en verkracht natuurlijk gedrag.

Leren ouders hun kinderen zelf wat belangrijk is of laten ze dat aan anderen over? Het schoolsysteem wordt geacht te onderwijzen, maar leert kinderen nauwelijks principes. In plaats daarvan wordt de natuurlijke leergierigheid *naar principes* gewoonlijk verwoest. Kinderen leren

dat ze van wildvreemden kritiekloos informatie moeten aanvaarden, hen onvoorwaardelijk gehoorzaam moeten zijn. Ze dienen informatie te absorberen en reproduceren, net als papagaaien of apen die een kunstje leren. Hoe meer scholing iemand heeft ondergaan, hoe loyaler hij is aan autoriteiten van religieuze of politieke aard. Meer scholing betekent te vaak minder wijsheid. *Dit is ongezonde cultuur.*

Religieuze systemen vormen een hecht team met overheden. Soms dicteren zij hun wil aan overheden (RKK, islam), soms ondersteunen zij hen (protestantisme, hindoeïsme, boeddhisme). Ooit vergeleek ik dit met een [McDonalds hamburger](#), een [verderfelijk recept](#) uit de keuken van een [satan](#). Welke religie men ook aanhangt, blinde gehoorzaamheid en volledige loyaliteit wordt van hen verwacht. *Dit is ongezonde cultuur.*

Media zijn 'opinieleaders'. Ze vormen en sturen opinie. Wie buiten het bereik van het schoolsysteem of religie is, wordt door de media bewerkt. Uit media komt niets goeds voort. Gezonde relaties worden erdoor gecorrumpeerd. Er wordt scholing in plaats van onderwijs gepropageerd, evenals een materialistische levensvisie die vernietigend is voor de natuur. *Dit is ongezonde cultuur.*

De reflexmatige reactie bij het horen van kritiek over de eigen cultuur is ontkennend. Bij andere volkeren en in andere landen is het allemaal slecht, maar bij ons niet. Bij ons kunnen de onvolkomenheden, voor zover die er zijn, rechtgestreken worden. Dat is de verwrongen gedachtengang. Cultuur biedt 'brood en spelen'. Bovenal schrijft cultuur dwingend gedrag voor. In (post-)christelijke samenlevingen is bijvoorbeeld het vieren van het kerstfeest (een heidens feest), een plicht. In islamitische samenlevingen is de ramadan een plicht. In materialistische samenlevingen (afgedwaalde christelijke en islamitische samenlevingen) is consumptief gedrag een plicht. Dit zijn zomaar een paar voorbeelden van dwingend gedrag. Wie zich niet gehouden acht aan deze plichten wordt door zijn omgeving in het gareel gebracht of anders uitgespugd. *Dit is ongezonde cultuur.*

Cultuur brengt ook [politieke correctheid](#) met zich mee. Een aantal dingen worden als 'ongepast' beschouwd. In de ene cultuur drukken mensen daarom hun ongenoegen niet onverbloemd uit, in de andere cultuur wordt op straat tussen man en vrouw geen affectie getoond, elders dient men zich bij conflicten te beperken tot 'professioneel' oftewel kunstmatig gedrag. De kop mag niet boven het maaiveld gestoken worden, natuurlijk gedrag wordt afgeremd, kwaad mag niet aan het licht gebracht worden. Dat is ongepast. *Dit is ongezonde cultuur.*

Those who are able to see beyond the shadows and lies of their culture will never be understood, let alone believed, by the masses.

- Plato

Onze cultuur - en dat kan over de cultuur van ieder volk en land ter wereld gezegd worden - is doodziek, totaal bedorven. Van allerlei kanten staan mensen bloot aan bederflijke invloeden. Natuurlijk gedrag wordt middels verleiding vervormt (of beter; misvormd) of anders onder dwang verkracht. Wie is hiertegen bestand? Wie geeft tegengas om dit tij te keren? Wie heeft voldoende 'spirit'?

In iedere cultuur is het uitermate ongepast om zich kritisch uit te laten over bepaalde onderwerpen. Dit geldt in sterke mate voor het betalen van belastingen, samen met gehoorzaamheid en loyaliteit de noodzakelijke 'brandstof' voor machthebbers en machtstructuren. Vooral de veronderstelde autoriteit van geestelijke of politieke leiders mag niet ter discussie wordt gesteld. De door God gegeven vrijheid en verantwoordelijkheid om kwaad aan het licht te brengen en te vernietigen wordt daarmee effectief aan ketenen gelegd. Onkruid moet echter niet bewaterd worden, maar met wortel en al vernietigd. Een draak moet niet gevoerd, maar gedood worden.

Hoewel - met gevoel voor understatement - vaak wordt toegegeven dat dergelijke lieden niet altijd juist handelen, dienen machtstructuren onbetwist te blijven. Dàt is de rol en functie van cultuur. De grootste zonde die iemand in een cultuur kan begaan is stellen dat geestelijke en politieke leiders corrupt zijn en gedood dienen te worden. Een zonde van gelijk niveau is datzelfde stellen over het heersende religieuze of politieke systeem. Jezus, van wie door christenen gesteld wordt dat hij zonder zonde was, deed precies dàt. Hij heeft het met de dood moeten bekopen. Velen volgden zijn denkwijze en gedrag na, met hetzelfde resultaat. Goedaardige mensen werden uitgeschakeld met behulp van politieke macht en cultuur. Wie het waagt tegen de heersende cultuur in te gaan dient op het matje van geestelijken of media te verschijnen. Wie het waagt wetten van politici te overtreden dient voor een rechtbank te verschijnen. Het is een groot misverstand dat volgelingen van Jezus geestelijken en overheden gehoorzaam dienen te zijn. Waarom anders worden zij volgens Jezus door geestelijken achtervolgd, voor rechtbanken gesleept, in gevangenschappen gegooid en vermoord? [1] Omdat ze zo volgzzaam en gehoorzaam zijn? Of juist omdat hun gedachten en daaruit voortvloeiend gedrag niet door de heersende cultuur en wetgeving worden gevormd? [2]

Koerswijziging en bestemming

Wanneer we van koers zouden willen veranderen, dan is het noodzakelijk te weten waarom, in welke richting en wat ons daar wacht. Dat werd al duidelijk in het [vorige artikel](#) over 'the Matrix'.

De auteur van het boekje "Het einde van al het kwaad" is kennelijk een atheïstische anarchist met een humanistische levensvisie. Hij heeft één ideaal; vrijheid voor het individu. Hij heeft één doel; leven zoals hij dat zelf wenst. Er is slechts één ding dat hij als kwaadaardig betitelt; alles en iedereen die hem in de weg staat naar totale vrijheid. Hij staat de vernietiging van alle machtstructuren voor, de dood van alle mensen die macht over hem en anderen uitoefenen. Hij is degene die normen vaststelt voor zichzelf. De norm die hij anderen voorstelt is totale vrijheid. Hij lijkt een libertariër te zijn. Een libertariër die niet goed nadenkt zal mogelijk geneigd zijn met zijn denkwijze in te stemmen. Wie nadenkt komt tot de conclusie dat er dan een samenleving zou ontstaan met egoïsten die allemaal god in hun eigen universum willen zijn. Wanneer allerlei mensen uiteenlopende wensen hebben, er geen normen of doelen van buitenaf (lees; van de Schepper) gesteld worden, dan zullen de hardste schreeuwers of beste vechters de regie over een samenleving overnemen - beter bekend als het recht van de sterkste. Er volgt dan gewoon een volgende versie van 'the Matrix'. Zelfuitgeroepen 'superieuren' die 'inferieuren' overheersen en voor hun karretje spannen.

In het [eerste artikel](#) merkte ik op dat het doel van het 'koninkrijk van God' in eerste instantie de totale vernietiging van machtstructuren is, gevolgd door de vernietiging van alle kwaadaardige mensen. De profeten Daniël en Jesaja hebben hier uitgebreid over geschreven. Het was het centrale thema tijdens Jezus' optreden. Hij kwam prompt in conflict met religieuze leiders, die hij als kwaadaardig betitelde [3]. Desgevraagd merkte hij op dat er aan de keizer gegeven moet worden wat van de keizer is, en aan God wat God toebehoort [4]. Voor de aanwezigen was het zonneklaar dat de keizer slechts het opperhoofd van een vijandige roversbende was, die geen enkel recht heeft. Vandaar dat Jezus beschuldigd werd dat hij mensen verbod belasting te betalen [5]. Jezus ging over de grenzen van politieke correctheid heen. Hij sprak met mensen over het koninkrijk van God, oftewel de vernietiging van machtstructuren. Immers, wie een politieke heerser over zich aanvaardt verwerpt daarmee God [6]. Samenvattend identificeerde hij geestelijke en politieke leiders als afval van de samenleving, vijanden van God. Ik beschouw het als een groot probleem dat de meeste mensen die zich christen noemen heulen met vijanden van God, verenigd in de overheden en religieuze systemen. Ze zijn daaraan loyaal. Ze verdedigen en beschermen die. Ze kunnen vriend en vijand niet van elkaar onderscheiden, met dank aan de geestelijkheid. De meeste atheïsten bevinden zich in dezelfde positie dankzij leraren en media.

Wat mensen ook denken, wensen en doen, één ding staat voor mij als een paal boven water: De Schepper bestaat of niet. Meer keuzes zijn er niet. Indien God bestaat, dan heeft Hij als Schepper veel grotere macht dan mensen - Zijn schepselen - en is Hij de enige en daarmee hoogste

autoriteit. Hij beslist dan wat er gebeurt met de aarde en de mensheid. In dat geval maakt het koninkrijk van God, volgens de profetie hard als steen [7], daadkrachtig een einde aan alle kwaad op deze aardbol. Er is dan niets of niemand die dat kan tegenhouden. Wanneer atheïsten echter gelijk hebben, dan is de mensheid reddeloos verloren. De ene versie van 'the Matrix' zal de andere opvolgen, ondertussen de aarde leegrovend. Uiteindelijk zal de gehele natuur vernietigt worden, de mensheid ten onder gaan. Dat en niets anders is de aard en de eindbestemming van kwaadaardigheid. In feite is het al dan niet aanvaarden van God (inclusief Zijn wensen) gelijk aan de keuze maken tussen een hoopvol of een hopeloos bestaan. Wie houdt zichzelf voor de gek? Dat op zich is al iets om eens rustig over na te denken.

Tenslotte

Dit artikel was de laatste van deze serie. Hiermee is wat mij betreft de basis gelegd voor een eventuele vervolgsérie. Aan de hand van reacties en andere 'input' zal ik [DV](#) vervolgartikelen voorbereiden. Daar ga ik eerst eens rustig over nadenken...

Referenties:

[1] [Mattheüs 10:17](#), [Markus 13:9](#)

[2] [Romeinen 12:2](#)

[3] [Mattheüs 23:1-34](#)

[4] [Mattheüs 22:16-21](#)

[5] [Lukas 23:2](#)

[6] [1 Samuël 8:5-18](#) (zie vs 7)

[7] Daniël [2:34-35](#), [2:44-45](#), [Mattheüs 21:42-44](#)